

Clara Poch & Marçal Calvet: «D'Estellés ens agrada com destapa el pes d'allò que dona sentit a la vida»

Parlem amb el duet, una de les propostes finalistes al certamen Terra i Cultura d'enguany per la musicació del poema «Ací em pariren i ací estic», de Vicent Andrés Estellés

Marçal Calvet & Clara Poch | Noemí Elías

El duet format pels artistes multidisciplinaris **Clara Poch & Marçal Calvet**, companys a la companyia Mumusic Circus, va publicar la seva musicació d'"Ací em pariren i ací estic", del poeta valencià Vicent Andrés Estellés. La cançó, inclosa al seu àlbum de debut *-Fortuna* (Segell Microscopi, 2021)-, ha estat escollida pel jurat del certamen Terra i Cultura, organitzat pel celler Vall-Llach, com a una de les cinc finalistes a rebre el premi Miquel Martí i Pol 2021 a millor musicació d'un poema català.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=RR3Qjk8OIHE>

Què us va portar a musicar "Ací em pariren i ací estic" d'Andrés Estellés?

L'interès comença l'any 2013, a la població de Burjassot, a l'hostal on fèiem estança en una gira per

València. L'amo de l'hostal ens va dir que l'únic de bo a Burjassot era la paella i l'Estellés.

Què us interessa d'aquest poeta valencià?

Ens agrada la simplicitat, la sinceritat i la mirada gairebé agrícola en el procés descriptiu. I sobretot com destapa el pes i l'evidència de les coses que donen sentit a la vida.

I com vau arribar al poema?

L'amo de l'hostal ens va deixar fullejar un llibre d'Estellés amb alguns poemes. No l'hem llegit tot i, sincerament, tampoc ens agrada tot d'ell. Però hi ha alguns poemes preciosos que ens toquen molt.

Què us agrada en concret dels versos d'aquest?

Ens agrada la diafanitat en el general. La transparència i, sobretot, la preuada obvietat de l'ésser davant de la seva justificació i confirmació.

De quins poetes sou més fans o heu musicat més?

Hem musicat un poema d'en Gabriel García Márquez, tot i que tampoc és que ens agradi tot d'ell. Últimament hem llegit en Pau Gener, Juana Dolores i Ramón Mas. Tot i que el que ens agrada més és que l'autor ens ho llegeixi i transmeti.

Anteriorment, Estellés ha estat molt musicat: Ovidi Montllor, Feliu Ventura, Borja Penalba, Pau Alabajos o Miquel Gil. Què us agrada de la cançó que musica poetes?

Ens agrada enamorar-nos d'un text, i fer-lo nostre. Maquillar-lo i perfumar-lo al nostre gust. Usurpar-lo, despullar-lo i apropiari-nos-en. Fer veure que és nostre, encara que sabem que no és cert. Inspiració en cadena.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=tbCtOQPGK6s>

Quina línia de continuïtat veieu amb la Nova Cançó? Vosaltres que sou un duet i no un cantautor, diferencieu la vostra musicació d'alguna manera?

De fet, som un cantautor que delega, comissiona i atorga poders als dos: un és autor i l'altra canta.

La vostra adaptació té molt de dramàtic -probablement degut al vostre recorregut en arts escèniques amb Mumusic-. Com vau abordar la musicació d'aquest poema?

Teníem el repte d'agafar la música tradicional valenciana, sobretot harmonia i fraseig, i fer-la evolucionar. Continuar la trajectòria i fer-nos-en partícips. Amb la companyia Mumusic Circus fa molts anys que estem en escena i sempre componíem les músiques de tots els espectacles. Ara hem fet un espectacle més pur, música i expressió càrnica, i amb la col·laboració robada de n'Estellés.

Quina funció doneu a la poesia i quina a la cançó?

Pensem que els dos són amplificadors. La cançó amplifica i nodreix la poesia i, la poesia fa el mateix amb ella. Tot ben recíproc. Bilateral.

Què trobeu o us atrau de la poesia dels Països Catalans?

El ritme, la part maternal i la reivindicació. La possibilitat de veure que no hi ha res a fer, i que també tot està per fer. I, sobretot que els entenem en tots els sentits.